

fen: Jeg har ikke sagt, at jeg ikke vilde have Tolden ophævet paa Salt!). Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Tolden paa Salt ikke er ophævet i Lovforslaget. For Næsten forundrede det mig at høre en Anke fra det ærede Medlems Side over, at dette Lovforslag er fremkommet ved privat Initiativ. (Frederiksen: Det er en Misforstaaelse; jeg forsvarede netop dette!). Nei, det gjorde det ærede Medlem ikke, men dette overlader jeg til Forsamlingen at skjønne om. Jeg skal dog kun med disse Bemærkninger opholde mig ved, hvad det ærede Medlem har sagt, hvorimod jeg vil opholde mig lidt længere ved det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Jønger). Der gik en Mand igjennem det ærede Medlems Foredrag, som gav os, der for Alvor ville søge at faae denne Toldreform igjennemført, et Haab om, at han vil hjælpe os dertil. Der var dog enkelte Punkter i hans Foredrag, hvortil jeg kunde ønske at knytte nogle Bemærkninger, og jeg skal da først udtale mig om Værditolden. Den ærede Forslagsstiller sagde ganske rigtig, at der her kun var gjort et Forsøg i saa Henseende, og jeg kan godt forstaa, at han ikke har haft Mæde at sige derom end netop dette Par Ord, da han maatte kun er kommen med dette Forslag af Hensyn til en tidligere Afstemning. Jeg vedkjender mig imidlertid at være Fader til Forsøget; men jeg maa erlig tilstaa, at man, hver Gang man fremkommer med et saadant Forsøg, har nogen Vanskelighed ved at klare sig i saa Henseende, navnlig naar man har en saadan Modstander som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, der har et saa særligt Kjendskab til Toldvæsenet. Jeg var derfor noget nysgjerrig efter at høre, om dette ærede Medlem ikke vilde anstille Forsøget paa andre Punkter, da han fremsøgte nogle Ord, som kunde tydes i den Retning; men noget Saadant kom ikke frem. Jeg havde tænkt mig, om man ikke i Stedet for at anstille Forsøget paa Klædevarer, kunde anstille det paa Tobak, der er en af de Positioner, som giver stor Indtægt i Statskassen. Jeg tror virkelig, det er et Forsøg værd, om man ikke i vor Toldlovgivning kunde komme bort fra Bøgtystemet og komme noget mere ind paa Værditolden. Jeg tror, at man med Hensyn til Statens Lærv lige over for, hvad jeg vil kalde Forsøksning, vist helst bør forsøge Værditold ved Tobak. Naar man nemlig stiller Blade og Stilke ad, vil Værditold derpaa ikke være nær saa farlig som paa Klæde, hvor jeg maa indrømme, at den er farlig. Jeg tror, som sagt, at man ved Tobakken snarest vil kunne faae Værditolden gennemført; Tobakstolden giver allerede en stor Indtægt i Statskassen, og man vilde derved kunne faae en forøget Indtægt deraf, hvorved man atter kunde faae Rettelse paa andre Punkter; men indtil jeg ser, om denne min Ansuelse kan vinde en større Sympathi i Thinget, maa jeg fastholde min Ansuelse om Værditold paa Klæde. Det ærede Med-

lem talte om Kreditoplagsretten, og det er rigtigt, at Værditold paa Klæde kan volde Bryderier med Hensyn dertil; men paa den anden Side skal jeg ikke negte, at jeg er noget betænkelig ved en altfor stærkt udstrakt Kreditoplagsret, og jeg tror, at vi maatte ere komne temmelig vidt her dermed. Jeg skal ikke videre omtale Brændevinstolden. Jeg er fuldstændig enig i de Betragtninger, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds ansøgte desangaaende, men saa længe man ikke ser Noget om denne Sag fra Ministeriets Side, er man vel nødt til at holde sine Betragtninger tilbage. Derimod vil jeg opholde mig noget længere ved en Forhøielse af Vintolden. Det forekommer mig ikke at være nogen Umulighed at komme til en Bestatning af den indenlandske Fabrication af Vin. Naar man fra alle Sider kom til en Anerkjendelse af Nødvendigheden af en saadan Bestatning, tror jeg, der var Mulighed for at komme til en Form derved, som vel maatte i Begyndelsen ikke vilde synes at være den heldigste, men som ved fortsat Brug vilde lade os naae det Maal derved at faae en Indtægt for Statskassen. Kommer man først ind paa Tønsens Rigtighed, naaer man vistnok ogsaa dertil. — Med Hensyn til Silke skal jeg bemærke, at en Forhøielse af denne Position muligvis ikke vilde give nogen stor Indtægt for Statskassen, men det lyder dog noget forunderligt for mig, naar man stadig hører Tale om det stærke Smugleri, og det af to Grunde. Den ene Grund er den, at jeg meget vanskelig kan bringes til at tro, at vort Toldvæsen skulde have nogen Del i dette Smugleri, og den anden Grund er den, at jeg virkelig meget vanskelig kan bringes til at tro, at Folk, som have Raad til at kjøbe Silketøj, kunde ville smugle det ind. (En Stemme: Det er de Handlende!) Nei, det er ikke de Handlende, som smugle, det er det paa ingen mulig Maade. (Stemmer: Jo, jo!). Nei, de, der ville smugle, ere, som det ærede Medlem ganske rigtig bemærkede, Folk, for hvem det kan betale sig at tage over til Sverrig paa en kort Reise, for deraf at smugle ind. (Singerslev: Hamborg!) Det ærede Medlem siger Hamborg, men jeg tror, det er meget vanskeligt at smugle Noget ind fra Hamborg. (Singerslev: Det er en Feiltagelse!) Det ærede Medlem maa forlade mig, Toldoplyner der betragter Folk meget nøie, og det er ikke muligt at faae Noget smuglet ind, uden hvad man bærer paa Kroppen. Jeg tager Hatten dybt af for det hamborgske Toldvæsen; det ser Folk meget nøie igjennem, og hvis man vilde gjøre det Samme paa alle Pladser, skal jeg love for, at Smugleriet snart skulde ophøre. Det er ikke saa sjældent, at man der har taget en Frakke, ja, maatte 2—3, af Folk for at undersøge dem. Toldvæsenet der er paa sin Post, og blev der ikke smuglet Andet ind, end hvad der kunde komme deraf, blev det meget lidt. — Jeg skal dernæst omtale Bestyrelsen for Sukkerraffinaderne. Det kan